

dette er en absolut Nødvendighed for, at en retfærdig Ordning kan træffes, at enhver, der vil tænke uhildet over Sagen, og hvis Syn ikke er bestemt af Mandens Tilbøjelighed til at ville herske i Ægteskabet, straks vil kunne se, at det kan der ikke gøres nogen Indvending imod, og derfor er de Indvendinger, det ærede 7de Medlem for Randers Amt paa dette Punkt fremsatte, ikke af mindste Betydning.

Man maa ogsaa huske paa, at hvis Ægteskabet blev ødelagt ved en saadan Indblanding, maatte det Forhold være indtraadt, at saa kunde Ægtefællerne i Virkeligheden ikke fortsætte Samlivet, saa gik det hen imod Skilsmisse. Men det er ingenlunde en nødvendig Følge af, at Overøvrigheden kommer til at blande sig i disse Forhold. Man kender virkelig ogsaa i Nutiden saadanne Tilfælde, f. Eks. hvor der har været gejstlig og verdslig Mægling mellem Folk, som søger Separation og senere fortsætter deres Samliv. Det ærede Medlem fra Kolding anførte med klædelig Beskedenhed, at han havde ikke haft mange sejrige Resultater at opvise i sin præstelige — jeg holder ikke af Ordet gejstlige — Mægling mellem Ægtefællerne, men enkelte Tilfælde havde han dog haft, hvor Forholdet var blevet godt — det ærede Medlem mente endogsaa lykkeligt —, efter at han havde mæglet mellem Parterne. Akkurat det samme kan indtræde i det Tilfælde, hvor et Par Ægtefæller fører en urimelig Strid om, hvorledes Børnenes Opdragelse skal foregaa, saa henvender de sig til Overøvrigheden og faar derfra en fornuftig Tilkendegivelse af, hvem af dem der har Ret i dette Forhold. Det Forhold kan da meget let indtræde, at begge Ægtefæller med Glæde bøjer sig for denne Afgørelse og derefter fortsætter deres Ægteskab i fuld Lykke og Harmoni. Akkurat lige saa godt kan det ske, som det kan ske, hvad dog undertiden sker, at den nuværende Mægling i Separationstilfælde kan bringe Ægtefællerne paa bedre Tanker og faa dem til at fortsætte Ægteskabet endogsaa paa en lykkeligere Maade. Der er altsaa ikke Grund til at være saa oprørt over, at denne Trediemand kommer ind i Ægteskabet.

Det ærede Medlem opholdt sig over, hvorledes det skulde gaa, naar Ægtefæller ejede en Ting i Sameje. Der er dertil at sige, at det vil gaa, akkurat som naar andre ejer en Ting i Sameje. Det ærede Medlem spurgte: Hvorledes vil den juridiske Konstruktion være i dette Tilfælde? Den vil være akkurat den samme, som hvis det ærede Med-

lem og jeg eller det ærede Medlem sammen med enhver som helst anden Person end sin Hustru ejede en Ting. Der vil ikke være nogen Forskel i den retslige Konstruktion.

Det ærede Medlem udtalte sig saa om Ægteskabets Indgaaelse og Opløsning og sagde, at de her foreslaaede Regler vilde han i og for sig nok være gaaet med til, samt at de i det væsentlige var overensstemmende med Reglerne i tysk Ret. Der tager det ærede Medlem fejl. Naturligvis er i de store Linier Separations- og Skilsmiseregler beslægtede i alle Kulturlande, men der er dog en meget stor Forskel paa de enkelte Regler, som er bragte i Forslag her, og dem, som er Lov i Tyskland gennem „Bürgerliches Gesetzbuch“. F. Eks. kender „Bürgerliches Gesetzbuch“ aldeles ikke vor Separationsinstitution. Man kan ifølge „Bürgerliches Gesetzbuch“s Regler kun ad Omveje, nemlig ved fingeret Rømning, faa en Skilsmisse ved Overenskomst. Men ogsaa med Hensyn til Ægteskabets Indgaaelse er der i høj Grad Forskel paa Reglerne i „Bürgerliches Gesetzbuch“ og det Forslag, som her er bragt frem. Ægteskabsalderen for Kvindens Vedkommende og Samtykkesreglerne er andre. Der gælder efter „Bürgerliches Gesetzbuch“ Ægteskabsforbud ved ulovligt Svogerskab i ret op- og nedstigende Linie, og Lovforslagets Regler om kønsnyges og Epileptikers Ægteskab er ukendte i „Bürgerliches Gesetzbuch“.

Ifølge § 122 foreslaas det, at „Bestemmelse om Underholdsbidrag til Ægtefælle og Børn træffes kun indtil videre, og ny Afgørelse kan senere træffes af Overøvrigheden paa en af Ægtefællernes Begæring, naar Forholdene væsentlig har forandret sig, eller Børnenes Tarv kræver det“. Overfor dette gjorde det ærede Medlem mange Indvendinger og fandt, at det var — han brugte et meget skarpt Udtryk — ubarmhjertigt at tage en saadan Sag op, naar man endelig havde faaet Skilsmisssen sat i Værk og fastslaaet Regler; saa var det ubarmhjertigt mod de paagældende Parter, at man aarevis derefter tog Sagen op og fastsatte nye Regler. Jeg maa sige, at Nutidens Dyr tid har gjort opmærksom paa og stærkt understreget, at det kan være ubarmhjertigt ikke at have denne Regel om, at saadanne Sager kan tages op paa ny. Det er ikke een, men mange Henvendelser, der er kommet til Justitsministeriet i disse Krigsaar fra ulykkeligt stillede fraseparerede eller fraskilte Hustruer, som har anmodet om, at Manden nu maatte blive forpligtet til at betale et